

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

XXIII. Vtrùm sufficiat consensus quilibet co[n]fite[n]tis ad reuelanda[m]
Confessione[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

Caput VII. De Secreto seu Sigillo

fitentis est institutum, & ita potest quilibet confitens iure suo cedere.

TERTIO, quia id potest quis per alium facere, quod per se facere potest, cum causa iuxta id postulauerit; sed confitens potest suum crimine occultum ob causam per ipsum prodere; imò non solum potest, sed debet aliquando, ut si homicidium perpetravit, de quo non est accusatus, nec infamatus; sed alius innocens, & homicida probatus, licet falso ducitur ad crucem, seu gladium, id sciens verus homicida, potest, & debet se prodere, ut innocentem illum à morte iniusta eripiat, prout scriptum est: Erue eos, qui ducuntur ad mortem. Igitur in simili casu, poterit suum crimen, per Confessarium prodere.

Prou. 24.

QUARTO, quia, si quis Secretum nuptum commisit amico, iure naturali & Divino tenetur illud celare, ubi necessitas revelandi non cogat ad oppositum; & tamen permittum committentis sufficit, ut aliis, quibus ipsis placet, revelet. Igitur pari forma indulgentia confitentis sufficiet, ut Confessarius ob causam, secretum Confessionis revelet.

Questio XXIII. Sufficitne consensus quilibet confitentis ad revelandam Confessionem?

Responso. **NON** qualiscunque consensus confitentis sufficit, ut Sacerdos possit Confessionem revelare, nisi constet sufficienter de his, coram quibus huiusmodi Confessio fit revelanda.
Nam

Nam per hoc tollitur scandalum, & odium Confessionis. Ideoque quando Sacerdos ex permissione confitentis prodit Confessionem, opus est, ad vitandum scandalum, dicere, & ostendere, se Confessionem illam reuelare ex consensu expresso confitentis.

SECUNDO, requiritur, vt detur potestas manifestandi propter aliquod notabile bonum procurandum, vel malum euitandum, quod præponderet famæ confitentis; aliò qui nec permittendum est Sacerdoti, nec ei facta potestate integrum est vti.

TERTIO, non sufficit consensus præsumptus, nisi sit expressus, & actu concessus; aliò qui reuelans Confessionem ex sola licentia præsumpta, non minùs facit Confessionem odiosam, quàm si absq; vlla licentia eam reuelaret.

Quare licentia confitentis sufficit ad reuelationem Confessionis?

Questio XXV.

Responsio

Licentia confitentis sufficit, vt Sacerdos queat reuelare Confessionem, non obstante præcepto naturali & Diuino, de seruando huiusmodi secretum; quia data licentia prædicta, iam definit esse materia secreti. Nam, vt creditor, quando prorogat debitori terminum solutionis, vltra terminum per iuramentum præfixum, solutio in termino desinit esse materia iuramenti; ita etiam permissio